

ние го виждаме чуждъ на тенденциитѣ на политическия ни животъ и ревностенъ работникъ въ областъта на просвѣтата. Просвѣта за народнитѣ маси — бѣше за него идеалъ на нашето време. Той вѣрваше, че просвѣтата ще донесе моралнитѣ ценности на нашия народъ. Къмъ тази вѣра се прибавяше и обичта му къмъ нашия народъ, обичъ, която въ своитѣ очертания имаше нѣкакви огромни измѣрения. Българитѣ отъ всички физични предѣли на свободна и поробена България бѣха предметъ на тая обичъ. Тази етнобиологическа любовъ въ най-свършенъ смисълъ на думата свидетелствуваше и за голѣмината на неговата българска душа. Ракитинъ чувствуваше болезнено остро нещастията на нашия народъ въ неговата политическа история и страстно желаше да се даде едно направление въ развитието му, което да му даде вѣра въ една по-щастлива сждба и да го одухотвори и обогати съ морални ценности, които да намалятъ болкитѣ му отъ материалната бедностъ. Школа за насаждане на този духъ на спиритуализация на нашия народъ Ракитинъ виждаше въ читалищата. Народнитѣ читалища за него бѣха обществени кърмачки на знание, моралъ, гражданственостъ и родинолюбие. Затова и той се отдаде въ гореща служба на читалищна дейностъ. Още съ дохождането му въ Плѣвенъ, читалище „Съгласие“ спечели въ неговото лице единъ преданъ деятель, а когато Читалищния Съюзъ прострѣ своята мрежа отъ свѣтлинни гнѣзда всрѣдъ дълбокитѣ народни маси, Ракитинъ се нагърби съ апостолска ревностъ въ служба на целитѣ и задачитѣ му. Защото идеализма на читалищнитѣ дейци отъ предосвободителната епоха намѣри въ лицето на Ракитина единъ приемникъ отъ значителна величина и затова историкътъ на читалищното дѣло въ България ще отдѣли мѣсто и за Ракитина наредъ съ другитѣ читалищни дейци.

Къмъ огорчението, което изпитваме отъ загубата на неговия поетически даръ, така трагично пресушилъ своя свежъ изворъ, трѣбва да прибавимъ и тежината на горестното чувство, че народътъ ни обеднѣ съ единъ културенъ свой синъ, който не познаваше по-голѣма морална удовлетвореностъ за живота си отъ преданното служене на родината.

Константинъ Стефановъ.